

Usnesení Krajského soudu v Ostravě - pobočky Olomouce ze dne 22.01.1996, sp. zn. 2 To 50/96, ECLI:CZ:KSOS:1996:2.TO.50.1996.1

Číslo: 46/1996

Právní věta: Písemné vysvětlení pachatele ohledně jeho nenastoupení k výkonu vojenské základní služby, které poslal vojenské správě před tím, než mu bylo sděleno obvinění pro trestný čin nenastoupení služby v ozbrojených silách podle § 269 odst. 1 tr. zák., nemá povahu doznání obviněného k trestnému činu ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř., neboť je neučinil v procesním postavení obviněného ve smyslu § 32 tr. ř.. Jestliže takový pachatel po sdělení obvinění využije svého práva a odmítne vypovídat, nelze jeho trestní stíhání podmíněně zastavit.

Soud: Krajský soud v Ostravě - pobočka Olomouc

Datum rozhodnutí: 22.01.1996

Spisová značka: 2 To 50/96

Číslo rozhodnutí: 46

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zastavení trestního stíhání podmíněně

Předpisy: 141/1961 Sb. § 32
§ 307 odst. 1 písm. a)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 46

Písemné vysvětlení pachatele ohledně jeho nenastoupení k výkonu vojenské základní služby, které poslal vojenské správě před tím, než mu bylo sděleno obvinění pro trestný čin nenastoupení služby v ozbrojených silách podle § 269 odst. 1 tr. zák., nemá povahu doznání obviněného k trestnému činu ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř., neboť je neučinil v procesním postavení obviněného ve smyslu § 32 tr. ř.. Jestliže takový pachatel po sdělení obvinění využije svého práva a odmítne vypovídat, nelze jeho trestní stíhání podmíněně zastavit.

(Usnesení Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 22. 1. 1996 sp. zn. [2 To 50/96](#))

Z podnětu stížnosti okresního státního zástupce v Olomouci zrušil Krajský soud v Ostravě usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. 11. 1995 sp. zn. 7 T 210/95 a Okresnímu soudu v Olomouci uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Citovaným usnesením zastavil samosoudce Okresního soudu v Olomouci podle § 307 odst. 1 tr. ř. trestní stíhání obviněného M. V. pro skutek spočívající v tom, že ačkoli dne 14. 3. 1995 osobně převzal na Okresní vojenské správě Přerov povolávací rozkaz řady C č. 133791, který mu stanovil povinnost nastoupit dne 27. 4. 1995 k výkonu vojenské základní služby k VÚ 8618 Olomouc, v úmyslu trvale se vojenské činné službě vyhnout, tak neučinil ve stanovené lhůtě ani později. Obžaloba okresního státního zástupce v Olomouci sp. zn. 6 Zt 219/95 v tomto skutku spatřovala trestný čin nenastoupení služby v ozbrojených silách podle § 269 odst. 1 tr. zák. Podle § 307 odst. 2 tr. ř. byla obviněnému stanovena zkušební doba v trvání dvou roků.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě stížnost okresní státní zástupce v Olomouci. V tomto opravném prostředku vyslovil nesouhlas s rozhodnutím Okresního soudu v Olomouci, neboť dopis obviněného M. V. adresovaný Okresní vojenské správě Přerov v době před zahájením trestního stíhání, lze sice použít podle jeho názoru jako listinný důkaz, avšak v žádném případě jej nelze vykládat jako doznání obviněného ve smyslu § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř. Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že doznání má učinit osoba v postavení obviněného a toto ustanovení nelze vykládat extenzivně tak, že se vztahuje na vyjádření pachatele učiněné před sdělením obvinění. Teprve poté, co pachateli trestného činu je sděleno obvinění a je poučen o svých procesních právech jako osoba obviněná, může se sám o své vůli rozhodnout mimo jiné o tom, zda trestnou činnost dozná a ke stíhanému jednání se vyjádří. Vzhledem k uvedenému právnímu názoru proto státní zástupce navrhl, aby bylo napadené usnesení zrušeno a aby bylo postupováno podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Krajský soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které usnesení předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Krajský soud na základě své přezkumné činnosti zjistil, že na M. V. byla podána obžaloba pro trestný čin nenastoupení služby v ozbrojených silách podle § 269 odst. 1 tr. zák.. Samosoudce Okresního soudu v Olomouci dospěl po přezkoumání věci k závěru, že jsou zde splněny podmínky § 307 odst. 1 tr. ř., tedy podmínky podmíněného zastavení trestního stíhání, neboť obviněný se svým dopisem před zahájením trestního stíhání k trestné činnosti doznal, je ohrožen trestní sazbou od 1 roku do 5 let a jeho dosavadní život je kladně hodnocen. S podmíněným zastavením trestního stíhání obviněný vyslovil souhlas. Proto tedy samosoudce podle § 307 odst. 1 tr. ř. podmíněně zastavil trestní stíhání obviněného a stanovil mu zkušební dobu v trvání 2 roků.

S tímto postupem se však krajský soud neztotožnil a stížnost okresního státního zástupce v Olomouci hodnotil v této věci jako důvodnou.

Z dikce ustanovení § 307 odst. 1 tr. ř. mimo jiné vyplývá, že tohoto institutu lze použít ve vztahu k obviněnému, který splnil další podmínky obsažené v citovaném zákonném ustanovení. Ve smyslu § 12 odst. 7 tr. ř. se obviněným rozumí ten, komu bylo sděleno obvinění, přičemž podle § 32 tr. ř. toho, kdo je podezřelý ze spáchání trestného činu, lze považovat za obviněného a použít proti němu prostředků daných tímto zákonem teprve tehdy, bylo-li mu sděleno obvinění (§ 160 tr. ř.). Jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, převzal jmenovaný sdělení obvinění dne 22. 5. 1995, přičemž tohoto dne byl proveden i jeho výslech před vyšetřovatelem. Obviněný využil svého práva a odmítl vypovídat. Ve spisovém materiálu se pak nachází dopis, který psal obviněný dne 27. 4. 1995 Okresní vojenské správě Přerov, kde jako důvod nenastoupení vojenské služby uváděl rodinné problémy. Toto zdůvodnění obviněného ohledně jeho nenastoupení k výkonu vojenské základní služby nemá povahu doznání obviněného k trestnému činu tak, jak to má na mysli ustanovení § 307 odst. 1 písm. a) tr. ř., neboť je obviněný neučinil v procesním postavení obviněného ve smyslu § 32 tr. ř. Podmínky pro aplikaci institutu podmíněného zastavení trestního stíhání podle § 307 odst. 1 tr. ř.

nebyly splněny.

S ohledem na výše uvedené okolnosti pak krajský soud napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu v Olomouci k novému projednání a rozhodnutí.